

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4317/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Момчиловић адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 554/2019 од 04.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 554/2019 од 04.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 554/2019 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 864/14 од 26.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде штете у износу од 294.164,46 динара са законском затезном каматом од 07.11.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 6.080,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправака одлуке.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 554/2019 од 04.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 864/14 од 26.09.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити

правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Поднетом тужбом тужилац тражи да се тужена обавезе на накнаду нематеријалне штете која му је проузрокована у штетном догађају, поводом којег је против њега био покренут и вођен кривични поступак у којем је донета правноснажна пресуда да се ослобађа од оптужбе.

По оцени Врховног касационог суда, правна питања која тужилац поставља у ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права у погледу одговорности тужене државе за рад њеног органа - јавног тужилаштва које је поднело оптужни акт и покренуло кривични поступак против тужиоца који је окончан правноснажном ослобађајућом пресудом због недостатка доказа да је тужилац крив за кривично дело које му је било стављено на терет. Покретање кривичног поступка против тужиоца није било сметња да он накнаду нематеријалне штете настале у штетном догађају потражује од другог учесника у саобраћајном удесу, по основу његове грађанскоправне одговорности за штету, у смислу 154. став 1. и члана 178. став 1. Закона о облигационим односима.

С`тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Одредбом члана 479. став 6. тог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из тог разлога на основу члана 413. у вези члана 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић